

NOVINKY

37

Duben-červen

2023

ZPRAVODAJ SO

ročník 8

*

www.so-novinky.obadalek.cz

Web sponzoruje Václav Obadálek - Bobr.

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Třicáté sedmé elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

Jsi v trojím vztahu: ve vztahu k své tělesné schráně, ve vztahu k božské příčině, z níž se přihází všechno všem, a ve vztahu k svým bližním.

citát z díla „Hovory k sobě“

autor - císař Marcus Aurelius Antoninus
(žil mezi lety 121 – 180 n.L.)

Tento citát patří mezi nejslavnější myšlenky tohoto slavného „filosofa na trůně“. Porovnáme-li citát se Třemi principy skautingu (aniž bychom brali v úvahu pořadí), je zřejmé, že se jedná o podobnost nikoliv náhodnou. A jestliže Marcusův „vztah“ nahradíme skautským „povinností“ a „božskou příčinou“ ze Tří principů „Bohem (vyšším principem)“, bude mít Marcusův citát stejný význam jako Tři principy skautingu. (viz dále strana 16 - 17)

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Tříkrálová schůzka Pražské družiny SO
Schůzka Hanácké družiny SO
Únorová schůzka Pražské družiny SO
Břežnové jednání oddílové rady SO

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Pax Hill – dům rodiny Baden-Powell

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Osud a myšlenky Marca Aurelia
Br. Zdeněk Šobr-Fil vzpomíná ...

NAVŽDY ODEŠLI

Josef Rusek – Myšák z Krnova
Miluška Zívrová – Máma z Nové Paky
Jaroslav Černý – Ursus z Brna
Eva Marková – Vichřice z Volyně
Hana Hrušková z Hradce Králové
Jiří Janáček – Leoš z Liberce
Václav Ráliš – Grizlly
Jiří Schneider – Schade ze Zlína
Karel Kantor – Eddie z Rudné
Stanislav Kovařík – Sonny z Ledče nad Sázavou

PŘED UZÁVĚRKOU

Skautský kronikář br. Sonny.

NA PRAHU VELIKONOC ...

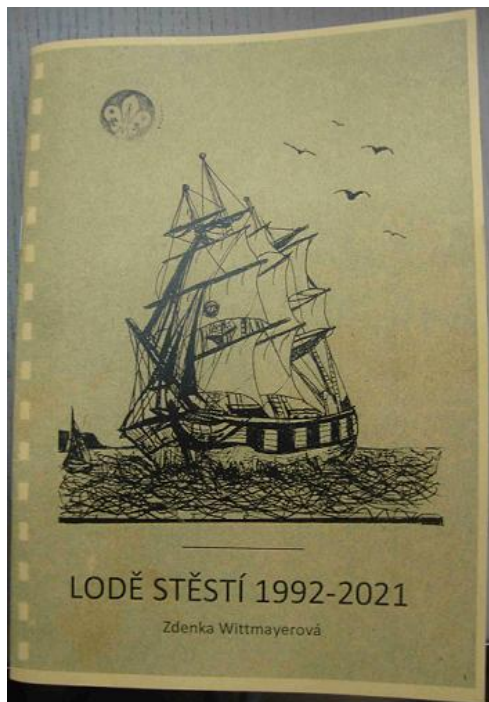
Tříměsíční vydávání Zpravodaje SO sice znamená, že v době zveřejnění má i některé starší zprávy, ale zůstat u tohoto systému není pro čtenáře na škodu a pohled 3 měsíce nazpět je zajímavý.

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Tříkrálové setkání Pražské družiny 10. ledna 2023 - „Celnice“

Přítomno 8 bratrů, 3 sestry – viz prezenční listina

Po přivítání popřání všeho dobrého v novém roce 2023 jsme dnešní setkání zahájili v 16:00 hod první slokou Junácké hymny.

Sestra Zdena Wittmayerová poslala po Amálce k nahlédnutí svou nově vydanou brožurku „Lodě štěstí 1992 – 2021, kterou sestavila z různých citátů, básniček a přání.

Do Nového roku Amálka vybrala básničku, kterou najdete v právě zmiňovaném almanachu

Jan Skácel „Sonet jako talisman“

Aby tě před zlým chránil
(takový už je svět)
dávám ti amulet
a nos jej bez přestání.

Je proti chvílím krutým
zahání z duše chlad
a toho kdo má rád
uchrání před uřknutím.

Snad z tebe na zem spadlo
to vzácné zaklínadlo
ve světle létavic
do stříbra jsem je vryl
SINE AMORE NIHIL
bez lásky není nic.

*Jan Skácel (7. 2. 1922 – 7. 11. 1989)
moravský básník,
prozaik a autor poezie pro děti.*

Za války byl totálně nasazen, po vystudování filozofie pracoval v médiích, po roce 1969 však nesměl publikovat a přešel k samizdatu a exilové literatuře. Od roku 1981 opět omezeně publikoval, sametové revoluce se však nedožil. V jeho díle se promítal silný vztah k Moravě a témata dotýkající se morálky. Oceňován byl na sklonku života v zahraničí a po smrti také doma.

Minutou ticha jsme uctili památku zemřelého bratra Vladimíra Hübsche – Čila, který nás opustil 29. 11. 2022 (89 let by mu bylo letos v lednu). Bratr Čil byl pravidelným účastníkem našich schůzek až do února loňského roku, kdy onemocněl a na naše setkání již nemohl docházet. Vzpomínáme na něj s láskou a úsměvem. Bude nám chybět jeho humor, vtipné vyprávění a veselá mysl.

Protože sestra Adélka Čapková oslavila 2. ledna kulatiny (70 let), připravila pro nás dnešní občerstvení. Výborný ovocný dort a chutné jednohubky. Vařila kávu, čaj a starala se o naše blaho. K narozeninám jí srdečně všichni popřáli mnoho zdraví a Amálka jí za všechny předala malou kytičku.

Popřáli jsme i bratru Jindřichu Valentovi – Vlčkovi, který 7. ledna oslavil krásných 88 let. Bratr Janoušek dnes s námi sice nebyl, ale ani na jeho 78. narozeniny se nezapomnělo.

Rozdávali jsme si novoroční PF a přáníčka.

Bratr Beránek – Sid přinesl ukázkou starých zápisků, které nechal kolovat pro naše potěšení.

Bratr Döllinger - Minewakan přislíbil přinést ukázkou z pozůstalosti br. Edy Marka – Hroznýše. V nejbližších dnech by ji měl převzít od Edova vnuka.

Připomněli jsme si, že na únorové schůzce bychom měli schvalovat členství nově navržených kandidátů do SO, kteří by byli zároveň členy Pražské družiny.

Amálka vyřídila pozdravy od sester a bratrů, kteří nemohou dlouhodobě docházet na naše schůzky. Důvodem je většinou zhoršení zdravotního stavu, či nejistota při chůzi ve vyšším věku. Někteří naši členové pečují o své partnery, které nemohou ponechat bez dozoru.

Protože se blíží prezidentské volby, nemohli jsme tuto skutečnost opomenout a tak se rozvinula debata i na toto téma.

Prakticky jsme se shodli všichni na tom, koho v žádném případě za prezidenta nechceme a to jednohlasně. Zároveň se všichni shodli i na kandidátovi, který by byl pro naši zemi nejpříjemnější.

Vyjmenovali jsme si i důvody proč máme tento názor a opět jsme zjistili, že se názorově shodneme. Popřáli jsme sobě i celému národu šťastnou ruku a volbu s rozumem. Všichni doufáme, že volby proběhnou důstojně a občané budou uvážliví a výsledky budou prospěšné pro nás, naše děti i celou společnost.

Po vyřízení všech organizačních záležitostí se přítomní vzájemně podělili o radosti i starosti z našich životů v posledních dnech roku 2022, vyprávělo se o tom, jak jsme prožili vánoční svátky a přivítali rok 2023.

Tak moc se nakonec všichni zapovídali, že si ani nevšimli, že schůzka již měla dávno skončit. Ještě, že po nás již nikdo další nepřichází.

Připomněli jsme si **únorovou schůzku 14. 2. v 16:00** opět zde v Celnici.

Ukončili jsme schůzku Večerkou v Gilwellském kruhu, uklidili klubovnu i kuchyňku a dávno po 18té hodině spěchali k domovům.

Zapsala: Amálka, Foto: Derviš, úpravy pro zveřejnění: Kamzík

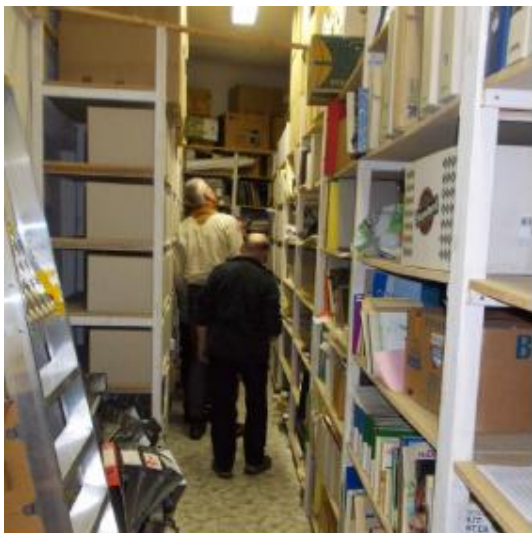
19.1.2023

Noví členové družiny: br. Bartoš a br. Osladil

Krajský skautský archiv

Hanácká družina SO na začátku schůzky ve Skautském institutu, po zpěvu skautské hymny a vzpomínce na zemřelé členy SO, přivítalo nové členy družiny: br. Bartoše (středisko Lesnice) a br. Osladila (středisko Ruda nad Moravou). Pokračovaly zprávy o akcích předešlého roku, diskutovalo se nad programem letošního roku. Byl s námi jako host ze Zlínské družiny br. Janík-Amphopra. Na schůzce se nezapomnělo ani na zpěv, který hrou na kytaru podpořil rádce družiny br. Šobr-Fil. Ke konci schůzky br. Berka, krajský archivář, ukázal prostory Krajského skautského archivu. Schůzka byla zakončena písní „Nikdo nemá zdání“ a družinovým pokřikem: „To je něco pane, Svojsíkovci z Hané“.

Zápis z družinové schůzky Pražské družiny 14. února 2023

Sešli jsme se v úterý 14. února v 16: 00 hodin na Celnici ve Vltavské na Praze 7 v počtu 14 členů.

Po přivítání rádkyní družiny sestrou Vladkou Hůlkovou - Amálkou jsme schůzku zahájili Junáckou hymnou, jak je ostatně naším zvykem.

Amálka na úvod přečetla několik citátů k zamyšlení:

„Mladá generace má pocit, že s ní přichází lepší svět. Stará garda má pocit, že s ní ten lepší odchází.“

K. Čapek

“Krásní mladí lidé jsou hračkou přírody, ale krásní starci jsou umělecká díla.“

J. W. Goethe

“Napravit staré chyby stojí často víc než dělat chyby nové. Každý člověk dělá chyby, ale jen hlupák ve svých chybách setrvává.“

Cicero

“Věčné hledání chyb druhých je jednou z největších chyb vlastních.“

E. Hubbard

S některými jsme se ztotožnili, některé citáty nás i pobavily.

Připomněli jsme si narozeniny, které oslavili, či oslaví v blízkém čase někteří naši členové a popřáli jim mnoho zdraví

- 5.2. - Petr Jeschke - Derviš - 83 let
- 6.2. - Jaroslav Bican - Kwang - 64 let
- 11.5. - Slavoj Chodounský - 96 let
- 12.2. - Hanka Dvořáková - 93 let
- 10.3. - Olinka Šerclová - Hrabalka - 64 let
- 12.3. - Adolf Socher - Dolfi - 90 let
- 1.4. - Eva Žegklitzová - Žegla - 92 let
- 16.4. - Jitka Duchoňová - Sojka - 89 let
- 23.4. - Josef Jedlička - Bagheera - 86 let

Amálka nezapomněla vyřídít pozdravy od sester a bratří, kteří se s námi již nemohou osobně setkat. Většinou jim to nedovoluje jejich zhoršený zdravotní stav.

Amálka s těmito sestrami a bratry udržuje pravidelný telefonický kontakt, s některými se občas vidí i osobně. Naposledy navštívila bratra Radima Bureše, který je dlouhodobě v Domově Vlčí mák v pražské ÚVN. Setkání s bratrem Radimem bylo velice dojemné, neboť se uskutečnilo po dosti dlouhé době, kdy Radim návštěvy odmítal.

Protože jsme se již po dvakrát nemohli shodnout jak se správně drží ruce v Gilwellském kruhu (zda pravá přes levou, či obráceně) při zpěvu večerky přečetla Amálka získanou informaci kterou dodal bratr Kamzík, i informaci, kterou přinesl bratr Kennedy.

Závěrem našich dohadů, a to jednou pro vždy, bylo přítomnými odhlasováno (jeden člen byl proti) že:

Při zpěvu skautské večerky v Gilwellském kruhu se všichni drží za ruce kdy je překřížená pravá ruka přes levou. Stisk posílá vedoucí akce (vůdce, rádce, instruktor, či určený účastník) levou rukou do pravé. Ostatní stisk pošlou svému sousedovi po pravici, až stisk oběhne kruh a vrátí se zpět k vedoucímu akce.

Hlavním programem dnešní schůzky bylo projednání návrhů na udělení vyznamenání: „Členství ve Svojsíkově oddíle“ třem členům Junáka, příslušejícím do Pražské družiny SO.

Jedná se o:

sestru Kateřinu Janouškovou – Káču ze střediska Rod Sovy Praha
bratra Pavla Coufala – Chobota z 61. střediska Vítkov Praha
bratra Václava Obadálka – Bobra z přístavu Pětka Praha

Všichni kandidáti splňují podmínky nutné pro udělení vyznamenání „Členství ve Svojsíkově oddíle“, proti jejich kandidatuře nebyly vzneseny žádné připomínky, většina členů Pražské družiny se s navrženými osobně zná. Všem třem bylo vyznamenání k dnešnímu dni jednomyslně doporučeno a odhlasováno.

Protože se blíží 22. únor a s ním spojený skautský svátek připomněli jsme si jeho historii.

Pro skauty celého světa je 22. únor dnem, kdy si připomínají datum narození obou zakladatelů světového skautingu – manželů Roberta a Olave Baden-Powellových. Tento svátek je vnímán jako Den zamyšlení, pro skautky je pak ještě zvlášť Dnem sesterství.

Každý rok 22. 2. slaví celý skautský svět „Den zamyšlení“ neboli „World Thinking Day.“

Říká se mu tak proto, že během něj skautky a skauti myslí na svoje sestry a bratry ve světě a oslavují naše mezinárodní hnutí. Den zamyšlení slavíme již od roku 1926, kdy ho ustanovila světová skautská konference.

Datum 22. 2. bylo vybráno záměrně. Právě v tento den se totiž narodil zakladatel skautského hnutí lord Robert Baden-Powell (v roce 1857) i zakladatelka dívčího skautingu lady Olave Baden-Powellová (v roce 1889).

Lady Olave později k tomuto dni založila „Fond dne zamyšlení“ a vyzvala všechny skautky a skauty na světě, aby 22. 2. darovali skautingu 1 penny. Takto malá částka totiž nikomu v kapse chybět nebude, ale výsledná suma dokáže divy. Fond dodnes spravuje Světová asociace skautek (WAGGGS), výtěžek každý rok výrazně pomáhá rozvoji skautingu tam, kde je právě potřeba.

Kamzík opět nabízí možnost on-line setkání dne 21. 2. 2023 od 18:00 hod. do 19: 30 hod. - viz letáček Příloha 1 a obrázek Příloha 2

Sestra Jitka Duchoňová – Sojka přinesla ukázat fotografie z devadesátých let, kdy se slavil v Praze Den sesterství i v kostele Panny Marie Vítězné na Malé straně kde je historicky cenný předmět – soška

Pražského Jezulátka. Sošku oblékají vždy dvě sestry karmelitky do vzácných královských oblečků dle období církevního roku, nebo k významným událostem. Od roku 1990 do roku 1995 bylo Pražské Jezulátko vždy 22. února na počest Dne sesterství oblečeno do královských šatiček se symboly dívčího skautingu. Výtěžek darů, které byly tehdy v kostele vybrány, byl odeslán na dobročinné účely např. na konto Matky Terezy.

pro Ukrajinu“.

Ještě nám zbylo několik minut na výměnu informací a pak jsme již byli nuceni schůzku ukončit, neboť v prostorách Celnice dnes probíhá sbírka „Světlo

Připomněli jsme si **květnovou schůzku 9. 5. v 16:00**, která bude opět zde v Celnici.

Dnešní setkání jsme ukončili Večerkou v 17: 35 hodin.

zapsala: Amálka
foto: Derviš

Přílohy:

Grafika br. Šamana

Příloha 1

DEN ZAMYŠLENÍ 2023

Odbor duchovní výchovy Junáka a oldskautky a oldskauti z Prahy 2
zvou sestry i bratry na setkání na ZOOM MEET
v úterý dne 21. února 2023.

ON-LINE setkání začne v 18.00 hodin jako beseda
uvedená vzpomínkou na účastníky našich setkání,
kteří nás za posledních 10 let opustili.

Následně proběhne vzpomínání na Lady B. P.
i na Zakladatele skautingu B. P.
a závěrem se uskuteční obvyklé neformální sdílení mezi účastníky.
Předpokládané ukončení je do 19.30 hodin.

Organizační podporu poskytuje oldskautský klub „JEČNÁ“
pražského střediska MAJÁK z Prahy 2;

kontakty: vjech.kamzik@volny.cz a mobil 737537534. Připojení k Zoom Meeting
<https://us04web.zoom.us/j/78852860233?pwd=ZpfW9D0cwcGaZbtvEHpHh5rz1IAanE.1;>
Meeting ID: 788 5286 0233, Passcode: v8s9c4.

Příloha 2

Účastníci Dne zamyšlení, kteří odešli na věčnost v posledních 10 letech

Pavel Holý - Katug
(*11. 6. 1927 †15. 10. 2013)

Skautský „mukl“,
instruktor lesních škol,
tajemník odboru lesních
škol Junáka,
člen SOVF

Bohuslav Strauch - Grizzly
22. 12. 1929 † 20. 8. 2017)

Presenční voj. službu strávil
v PTP,
jako vysokoškolský pedagog
soustavně propagoval
skauting,
instruktor Pražské lesní školy,
člen SOVF

Vladimír Pechar – Pluto
(*19. 1. 1931 † 9. 1. 2020).

Skautský i samostatný
výtvarník,
člen organizační rady
Junáka,
autor trampských písní

Věra Janovská - Sova
(*20. 7. 1929 † 26. 11. 2021)

Jako mladá prožila nucené
nasazení za II. svět války,
emeritní vůdkyně dívčího oddílu,
členka dívčího kmene v týmu
Ústředí Junáka,
členka Společnosti bratří Čapků

Eduard Marek – Hroznýš
(*17. 3. 1917 † 23. 1. 2022)

Skautský „mukl“,
emeritní vůdce okresu
Praha 2,
instruktor Pražské lesní
školy,
odbojář všech etap,
člen SOVF

Vladimír Kolomý - Maják
(*18. 3 1930 † 23. 10. 2022)

Člen poválečné skautské
hlídky,
emeritní vůdce střediska,
výchovný zpravodaj ORJ
Praha 2,
instruktor Pražské lesní
školy

Ve stanovený den a hodinu se, bohužel, online přihlásila jen jedna sestra, a tak se tento plánovaný Den zamyšlení oldskautů nezdařil.

OĎDÍLOVÁ RADA SO 2. BŘEZNA 2023

Jednání oddílové rady Svojsíkova oddílu se konalo na Ústředí Junáka.

Organizační otázky zahrnovaly záležitosti celého čestného oddílu a také zprávy z družin.

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

1912. Lieutenant General Sir Robert Baden-Powell, KCB, and Miss Olave Soames in the garden of her parent's house on the occasion of their engagement.

Tato fotografie zobrazuje novomanžele Roberta Baden-Powella a Olave Soames v zahradě jejich rodičů v roce 1912 – bylo to v témže roce, co se seznámili.

Otec novomanželky v roce 1918 zakoupil v lokalitě Pax Hill pro rodinu své dcery dům, který byl rodině domovem až do roku 1939, kdy Sir Robert Baden-Powell přesídlil do Keni, a sice do Neyri (nedaleko hory Mount Kenya); zde poté v lednu 1941 zemřel a tam je také pochován spolu s manželkou, která jej přežila o 36 roků.

Život obou zakladatelů skautingu byl naplněn nespočtem cest za skauty a skautkami nejen po Britském Společenství národů (volném sdružení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku a jeho bývalých dominií a kolonií), ale i po dalších zemích, které se pro skauting nadchly.

Pax Hill

Jak Robert tak Olave tento dům a jeho okolí milovali, zeleň v okolí je inspirovala a v době, kdy byla příjezdová cesta lemována stany skautů, kteří přijeli za Světovým Náčelníkem, byl pozemek svědkem různých debat i soutěží, prostě skautského života.

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Marcus Aurelius Antoninus Augustus

(26. dubna 121 – 17. března 180 našeho letopočtu)

Sloup Marca Aurelia v Římě

byl římským císařem v letech 161 až 180, přičemž náležel k tzv. [adoptivním císařům](#). Patřil rovněž mezi významné autory pozdní fáze vývoje filozofie [stoicismu](#), kvůli čemuž bývá nazýván „filosof na trůně“. Navzdory jeho vysoké mravní integritě a výjimečným osobním schopnostem skončilo za jeho vlády dlouhotrvající období míru a prosperity římské říše, jejíž stabilita byla stále více nahlodávána jak zahraničními hrozbami, tak vnitřními problémy.

Krátce po svém nástupu na trůn byl Marcus nucen čelit útoku Parthské říše na východních hranicích. Vedením války pověřil svého bratra a spoluvládce Lucia Vera, jehož podřízení si do roku 166 Parthy podrobili a ovládli Mezopotámii. Zhruba v téže době však barbarské kmeny obývající Germánii napadly a prolomily dunajskou hranici, oslabenou odesláním části zdejších sil do boje s Parthy. Tím byl zahájen dlouhý a náročný konflikt, známý jako markomanské války, jenž vyplnil většinu zbývajících let Markova vládnutí.

Kromě vážných vnějších výzev se císař musel potýkat také s katastrofálními následky antoninského moru, zavlčeného do římské říše vojáky vracejícími se z Orientu, a s neklidem vyvolaným spontánním [pronásledováním křesťanů](#), k němuž docházelo v různých částech impéria.

Roku 175 se zdárně vypořádal se vzpourou ve východních provinciích, vedenou [Avidiem Cassiem](#). Nicméně ještě než stačil Germány zcela potlačit, v roce 180 Marcus zemřel, čímž moc nad říší přešla na jeho syna [Commoda](#).

Během vojenských tažení v letech 170 až 180 vytvořil řecky psané dílo „**Hovory k sobě**“ (*Ta eis heauton*), které je dodnes pokládáno za literární klenot, oslavující pojetí vlády jako služby a povinnosti, a je vysoce ceněno pro svůj znamenitý a vytříbený styl.

Myšlenky Marca Aurelia

Zdroj: <https://citaty.net/autori/marcus-aurelius/citaty-o-zivote/>

„Bezpráví se často dopouští také ten, kdo něco nedělá, nikoli jen ten, kdo něco dělá.“

„Zlo mnohem častěji spočívá v naší nečinnosti, než v tom, co vědomě děláme.“

„Cokoli slyšíme, je názor, nikoli fakt. Cokoli vidíme, je úhel pohledu, nikoli pravda.“

„Lepší je výčitka od chytřejšího, než pochvala od hloupějšího.“

„Náš život je takový, jakým ho učiní naše myšlenky.“

„Kdo žije v souladu sám se sebou, žije v souladu s vesmírem.“

„Jen jedna věc je cenná na světě - aby člověk strávil život v pravdě a spravedlnosti.“

„Konáš-li svou povinnost, budiž ti lhostejné, zdali přitom strádáš zimou či vedrem, zdali jsi ospalý či dost vyspalý, zdali tě zahrnují hanbou či chválou a zdali umíráš či konáš něco jiného. Neboť také umírání je jeden z našich životních úkolů, proto postačí také v této věci dobře splnit svou povinnost.“

„Nechovej se, jako kdyby ti bylo předurčeno žít na věky a nečekej na nic. Konej dobro, když můžeš. Konej dobro teď.“

„Svět je změna a život je trvalý protiklad.“

„Kdykoli se chystáte u někoho najít chybu, položte si následující otázku: Která moje chyba se téměř podobá té, kterou se chystám kritizovat?“

„Po své vůli můžeš prožít život v plné duševní pohodě, i kdyby ti všichni spílali a i kdyby divoká zvěř sápala bědné údy tvé tělesné schránky. Neboť co překáží při tom všem tvé duši zachovat klid, správně posuzovat okolnosti a pohotově užívat nabízejících se příležitostí?“

„Všude tam, kde lze žít, lze žít dobře.“

„Není to smrt, které by se měl člověk bát, ale měl by se bát, že nikdy nezačne žít.“

„Cílem života není být na straně většiny, ale uniknout tomu, abychom se ocitli v řadách šílených.“

„Když ráno vstaneš, přemýšlej o tom, jaké vzácné privilegium je být naživu - dýchat, myslet, užívat si, milovat.“

Setkání po půlstoletí. Skautovat jsem začal v roce 1947 a ve svých 10 letech jsem se stal včlitem 5. oddílu

Více než 50 let stará fotografie 8. odd. junáků „Psohlavci“ z 8. střediska Olomouc

Ostří Hoši Olomouc. Následovala skautská léta, která skončila v roce 1950 táborem v Dolní Lomné u Jablunkova a po zrušení Junáka dalším pokračováním z části „na černo“ do prázdnin 1952, kdy jsme vyšli školu. Následovaly roky tvrdé totality, kdy se o nějaké skautské (samozřejmě tajné) činnosti nedalo vůbec uvažovat. Do služby jsem opět nastoupil po obnovení Junáka v roce 1968. Hledal se činovník pro obnovující se 8. oddíl Olomouc. Převzal jsem partu pěti kluků jako zárodek nové osmičky a během dvou let se mi podařilo v rámci 8. střediska Vládi Tylšara a s jeho podporou uvést do života oddíl, se kterým jsem postupně absolvoval dva

tábory – 1969 u Čunína a 1970 u Vranové Lhoty. V době vrcholu měl oddíl tři družiny po sedmi členech. Po táboře v roce 1970 byla činnost ukončena legendárním velkým táborákem, ke kterému bylo z Olomouce vypraveno pět autobusů. Junák na dvacet let opět skončil. Práce se skautským oddílem byly dva náročné, ale krásné roky. V roce 2021 se někdejší člen 8. oddílu bratr Zdeněk Žák, skautskou přezdívkou Šufánek, ozval z Prahy, kam ho život zavál, s myšlenkou zorganizovat setkání bývalých členů osmičky. Uběhlo mezitím 51 roků! Šufánkovi se v Praze přes ústředí Junáka podařilo najít spojení na bratra Karla Berku. Výsledkem Šufánkova snažení bylo, že jsme se na podzim 2021 sešli v Olomouci ve skautském archivu na Dolním náměstí - Šufánek, Karel a já. Prošli jsme dokumenty z osmičky v archivu uložené a Šufánek ještě něco doplnil ze svého vlastnictví. Navštívili jsme i Puškinovu ulici, kde jsme měli v letech 1968 - 1970 klubovnu. To byl začátek. Následovalo další setkání v srpnu 2022 u nás v bytě na Mozartově ulici. Toto již bylo širší, sešlo se nás už šest a ještě máme kontakty na další členy. Setkání bylo velice vydařené a srdečné. Mám ve svém archivu kompletní program tábora ve Vranové Lhotě, fotografie a diapositivy a další skautské dokumenty z tehdejší doby. Kluci rovněž přivezli sebou svoje deníky, stezky, diplomky, orlí pera, odznaky – prostě všechny upomínky na svoje skautování. Tak jsme to všechno probrali a společně si připomněli tehdejší oddílové a táborové události. Zde se rovněž domluvilo další setkání v prostoru Vranové Lhoty s tím, že musíme navštívit tábořiště a projít si znovu okolní prostory a oživit vzpomínky. Bylo domluveno datum akce – 23. - 24.září 2022 v Kozově (součást obce Bouzov), hotel Valáškův grunt. Ubytování zajistil člen našeho oddílu – bratr Jaroslav Vomáčka – Jardys. Kraj kolem Bouzova mu tak učaroval, že se do této oblasti přestěhoval. Setkání v oblasti našeho tábořiště se zúčastnilo osm členů oddílu. Zase jsme si prohlédli na hotelu nejrůznější dokumenty a upomínky a hlavně jsme vyhledali naše tehdejší tábořiště. Po 52 letech jsme tábořiště pozdravili pokřikem 8. oddílu: „Vlasti stráž Junáci Psohlavci zbudují zas. Zdar, zdar, zdar!“ Počasí nám přálo, tak jsme si krajinu u Vranové Lhoty mohli náležitě vychutnat. Setkání vyvrcholilo zvěřinovým gulášem a následnou večerní besedou na Valáškově gruntě. Škoda, že jsme se v sobotu z objektivních příčin museli vrátit do Olomouce na desátou hodinu. Původně jsme počítali, že zůstaneme celé dopoledne a navštívíme všechna místa, která byla pro táborový život tehdy významná. To zůstává jako dluh – určitě bude ještě další výprava! Všichni byli ze setkání nadšeni. Bratři Vomáčkové přišli dokonce vybaveni skautskými klobouky! Iniciátorem všech setkání byl bratr Zdeněk Žák – Šufánek. Bohužel bydlí v Praze, což je pro organizování akcí na olomoucku poněkud bokem. Přesto se mu z jeho velkého záměru toho hodně podařilo. V současné době je z něho tramp, říká si Kojak. Ani ostatní kluci nejsou organizovaní skauti, např. bratr Zdeněk Kráčmar - Jafo je nadšený foglarovec. Všichni bratři tehdy na táborech postupně složili skautský slib, semínko bylo zaseto a všichni s nadšením vzpomínali. Z dnešního pohledu mám radost, že i když kluci nejsou organizovaní skauti, tak na slib a na své skautské roky nezapomněli a ze skautské výchovy si základní zásady do života odnesli. Takže mohou být spokojeni. **Ing. Zdeněk Šobr – Fil**

NAVŽDY ODEŠLI

Krnovští skauti navždy ztratili bratra

Josefa Ruska – Myšáka

(*9. 8. 1931 †28. 12. 2022)

Bratr Josef Rusek se narodil na Valašsku, odkud pocházel jeho otec. Do Krnova se rodina přistěhovala v roce 1945.

Jeho otec pracoval v krnovských Dílnách ČSD a matka v Závodech S. K. Neumanna.

Vystudoval krnovské gymnázium, maturoval v roce 1950.

Jako učitel působil v Krnově i v tehdejší Okrese Krnov a pak delší dobu ve Světlé Hoře pod Pradědem.

Vždy se věnoval dětem a mládeži, nejraději ovšem jako skautský vůdce. V letech 1968 a 1989 patřil k obnovitelům místního Junáka. V roce 2017 se podílel i se svou manželkou Marií mj. i na krnovské vzpomínkové výstavě k výročí 80 let českého a 90 let

německého skautingu.

Velkou péči věnoval spolu se svou manželkou pro skauting důležité aktivitě – v létě totiž působili oba řadu let jako vedoucí na skautských táborech v jesenické přírodě.

Kromě jiných profesních i skautských ocenění byl doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle vyznamenán r. 1997; mezi nejstaršími členy Slezské družiny SO i v samotném oddíle bude citelně chybět.

Ve věku nedožitých 94 let odešla sestra

Miluška Zívrová – Máma

(*19. 4. 1929 †28. 12. 2022)

Do skautu vstoupila hned po válce v roce 1945. Byla věrnou členkou až do jeho zrušení v roce 1950. V této etapě skautování se mimo jiné zúčastnila i legendární „borůvkové brigády“ na Šumavě v roce 1949.

Na počátku března 1947 byl položen základní kámen budoucí skautské klubovny v Nové Pace na který sestra Miluška Zívrová poklepala. Již v červenci téhož roku při „Výstavě podkrkonošského kraje 1947“ byla tato klubovna za přítomnosti veřejnosti, představitelů měs-

ta a Junáka slavnostně otevřena.

Jakmile byl skauting opět obnoven v roce 1968, znovu se k němu přihlásila a zůstala se svými bratry a sestrami až do roku 1970.

Rok 1990 byl opět rokem velkých návratů. Vrátila se do střediska Sopka Nová Paka jako vedoucí dívčího oddílu a zástupce vedoucího střediska. Později byla zvolena i okresní výchovnou zpravodajkou. Za svoji činnost byla šestkrát vyznamenána od náčelnictva Junáka a jedenkrát z Oddílu Velena Fanderlíka, kde byla oceněna a stala se

hrdou nositelkou 3. stupně Pamětního kříže III. odboje Velena Fanderlíka. V r. 1992 se stala se i členkou čestného Svojsíkova oddílu. Díky své lásce ke skautingu, přivedla ke skautování celou svoji rodinu – svého syna, dceru i dvě vnučky. Po dobu její práce ve středisku se účastnila mnoha letních táborů, absolvovala Lesní školu, kde se posléze stala členkou zkušebních komisí

Lesních škol. Když se v Miletíně uskutečnilo první celorepublikové Jamboree, byla v pětičlenném týmu, který zajistil stravování účastníkům tohoto setkání. To bylo poprvé, ale ne naposled, co se s otevřeným srdcem a úsměvem na tváři starala o bříška svých sester a bratrů na obdobných akcích. Byla to prostě naše „MÁMA“, která se stále snažila pečovat o druhé. Nejstarší řady SO budou památku ses. Mámy uchovávat.

Z různých podkladů zpracoval Jirka Wasserbauer – Kim, rádce Východočeské družiny
doplnil Kamzík

Ve věku nedožitých 88 let zemřel bratr

Ing. Jaroslav Černý - URSUS

(* 24. 2. 1934 † 31. 12. 2022)

Br. Ursus byl rodákem z Rokycanska. Do skauta vstoupil v r. 1945; tehdy měli srub, postavený na „skautské louce“ (který ale neměl dlouhého trvání, neboť Pionýři jej brzy zdemolovali a vyhořel).

V roce 1951 přistoupil do československého evangelického sboru a dostal se do vlivu faráře Miroslava Rodra, který se stal jeho velkým přítelem, jenž v mládeži nenásilně uplatňoval i skautské principy. Aktivně se zapojil také do práce na rokycanské hvězdárně.

Při druhé obnově Junáka, na žádost přátel, se chopil vlčáckého oddílu katolického skautu - chlapce z družin Mývalů a Brtníků si zamiloval, a i oni jeho. Nehorší chvíle nastala, když už věděli, že je konec. Ještě pak uspořádali vánoční besídku.

Již v Brně, kam následoval svoji manželku, byl po třetí obnově zakládajícím členem a vůdcem 10. střediska Junáka, kde vedl „oddíl Čistých srdcí“. Později již br. Ursus u oddílu přímo tolik nebyl, zajišťoval technické záležitosti a kontakt se střediskem. Bývalý náčelník Junáka a dřívější člen tohoto oddílu br. Marek Baláš – Čiča o něm mj. řekl: „V Ursovi jsem měl výborný vzor, především tím, jak se do vedení a práce s dětmi pokládal celým svým životem“.

Významná byla také jeho aktivní účast na seminářích Ekumenické lesní školy i instruktorská činnost na Instruktorské LŠ Collegium Junáka, pro které připravil některé duchovní úvahy. Od zřízení webu Svojsíkova oddílu lze řadu jeho zamyšlení nalézt v tomto zdroji (<https://www.sovnovinky.obadalek.cz/>).

Obdržel řadu ocenění; vyznamenán doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle byl roku 2006. Opustil řady v pořadí druhých nejstarších členů Svojsíkova oddílu; budou zde chybět především jeho zmíněné biblicky fundované úvahy.

Významné byly i příspěvky o skautu, uplatňované v rámci jeho „mateřského“ evangelického sboru „u Červeného kostela“ v Brně (kde byl po léta členem staršovstva).

V Brně si jej pamatují jako spoluorganizátora také skupiny turistů, kteří se účastnili pravidelného pochodu Černoohorské šlápoty a jiných akcí KČT - Odboru Moravské Slavie Řečkovice, který spoluzakládal.

Zemřela sestra

MUDr. Eva Marková – Vichřice

(*22. 12. 1929 †5. 1. 2023)

Eva rozená Blažková po studiích medicíny v roce 1955 nastoupila na umístěnku do strakonické nemocnice, kde pracovala s manželem do roku 1959. V roce 1960 začala vykonávat praxi

obvodní lékařky ve Volyni a v přilehlých obcích. Po dobu 30 let sloužila obětavě pohotovostní služby z domova, kdy se ob den střídala s manželem.

V roce 1968 po obnovení Junáka navázala na svoji skautskou zkušenost z let 1945-1948. S partou několika podobně zapálených bývalých skautů se spolu s manželem podílela na obnově Junáka ve Volyni. Podařilo se jim během krátké doby získat více než stovku dětí a mládeže a vytvářet pro ně turisticky, kulturně i duchovně bohatý program. Jejich centrem byly během roku klubovny ve volyňské radnici, v létě pak pověstné tábory na šumavské Modravě a na Borových Ladách. Ses. Eva Marková vedla 2. dívčí oddíl - její skautská přezdívka Vichřice napovídá, že její energie a verva, se kterou se i při náročném povolání věnovala skautingu, byla opravdu veliká.

Byla velkou oporou při další obnově Junáka ve Volyni po roce 1989, kdy i v následujících letech vedla skautské tábory a pomáhala s předáváním zkušeností další generaci v rámci Jihočeské dívčí lesní školy.

Ses. Vichřice byla již roku 1993 vyznamenána doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle. Byla rovněž nositelkou Řádu čestné lilie v trojlístku a Skautské lásky. Cenu města Volyně obdržela dne 24. 4. 2019; byla oceněna také Pamětní plaketou Josefa Křešničky.

Sestra Vichřice patřila do Jihočeské družiny SO, kde bude citelně chybět stejně jako v celém Svojsíkově oddíle.

Zapad den, slunka svít...

S bolesti v srdcích oznamujeme skautským sestrám a bratrům, že z řad naší družiny odešla

Sestra HANA HRUŠKOVÁ

Opustila pozemskou skautskou stezku dne 2.2.2023 ve věku 89 let a vydala se na stezku věčnosti za svými skautskými sestrami a bratry k věčnému táborovému ohni.

Do skautské organizace vstoupila v roce 1968. V letech 1969 - 1970 pracovala jako zástupkyně vedkyně 7. dívčího oddílu v Hradci Králové.

V době 1990 - 1993 pokračovala ve skautské činnosti jako zástupkyně vůdkyně 7. dívčího oddílu střediska „Rybárny“ v Hradci Králové.

Od roku 1993 dosud byla zástupkyní vůdkyně 6. klubu oldskautů v královéhradeckém středisku „Rybárny“.

V letech :

1995 byla za svoji činnost pro Junáka oceněna Medailí díků.

1998 udělena čestná léta služby - 30 let

1999 udělena Medaile Syrinx 1. stupně (bronzová).

2004 udělena Medaile Syrinx 2. stupně (stříbrná).

Za svou celoživotní činnost pro Junáka byla sestra Hana Hrušková v roce 2010 odměněna doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle. Stala se členkou Východočeské družiny.

Věnujme jí chvílku tichého zadumání a symbolicky stiskněme levici.

*Ze vzpomínek hradeckých skautek
sestavil Jirka Wasserbauer - Kim
rádce Východočeské družiny*

*Kruh nejstaších sester bude Hanu Hruškovou
cítelně postrádat.*

Liberečtí skauti ztratili svého dlouholetého člena

br. Prof. Jiřího Janáčka - Leoše

(*7. 5. 1927 †14. 2. 2023)

V r. 1945 br. Janáček odmaturoval na gymnáziu ve Strakonících, po maturitě studoval obor český jazyk – filosofie na Univerzitě Karlově v Praze. Během studií vypomáhal jako herec a asistent režie ve Spolku divadelních umělců v Blatné a hrál s přáteli loutkové divadlo.

Po nástupu komunistů k moci v r. 1948 začal mít na univerzitě problémy, neprošel vysokoškolskými prověrkami a musel dokončit univerzitu dálkově. Učil nejprve na základní škole v Novém Boru a pak ve Šluknově, ve Varnsdorfu také na Základní umělecké škole; několik let byl rovněž ředitelem školy.

V Liberci od roku 1960 pracoval v redakci Severočeského nakladatelství; od r. 1969 učil na Střední ekonomické škole.

Už ve Varnsdorfu pořádal literární večery. Pozval na ně např. herce Eduarda Kohouta, básníka Františka Hrubína nebo spisovatele Ludvíka Středu. V Liberci organizoval scénická čtení v Naivním divadle. V srpnu 1968 se podílel na tisku protiokupačních letáků; setkal se rovněž s Václavem Havlem a Janem Třískou.

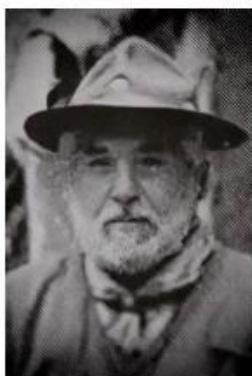
Věnoval se divadelní vědě a recenzím; v r. 1988 vydal knihu Amatérští loutkáři v Liberci 1918 –1938. Mezi lety 1990 až 2003 vyučoval br. Janáček na Katedře českého jazyka a literatury Fakulty pedagogické na Vysoké škole strojní a textilní v Liberci.

V roce 2007 obdržel za práci v kultuře a za badatelskou činnost Poctu hejtmána Libereckého kraje.

Jiří Janáček byl od dětství nadšeným skautem, a také rád cestoval a fotografoval. V medailonku (<https://www.osobnostilibereckehokraje.cz/osobnosti/id:38511>) nacházíme jeho vlastní slova: „Patřili jsme pod Strakonice. O prázdninách jsem se zúčastnil dvou táborů. Za války jsme byli v podstatě trampové, jezdili jsme tábořit k rybníku. Po válce jsem opět skautoval, v Blatné už pak byl samostatný oddíl, dělali jsme různé zkoušky, učili se morseovku, tu jsme bravurně zvládali! Později, když jsem byl v Liberci, tak jsem skauty vozil k rybníku do Blatné na tábory. S libereckými skauty jsem se dal dohromady přes dceru Blanku, která si všimla nástěnky manželů Chroustových, kteří zakládali v libereckých Ruprechticích skautský oddíl. Já jsem pak dělal skautského vedoucího, později jsem pracoval v okresní radě Junáka. Stal jsem se navíc členem Svojsíkova skautského oddílu.“

Vyznamenán doživotním členstvím v SO byl v r. 1992. V řadách Severočeské družiny SO i celého Svojsíkova oddílu bude široký rozhled br. Janáčka - Leoše velice chybět.

„Je vzácné, jak moc to bolí,
když přítel opouští
a zanechává jen ticho.“

Pam Brown

S bolestí v srdcích oznamujeme skautským sestřám a bratrům, že naši družinu opustil

bratr VÁCLAV RÁLIŠ - GRIZLLY

Opustil pozemskou skautskou stezku 16. ÚNORA 2023 ve věku 90 let a vydal se na stezku věčnosti. Odešel za svými druhy k věčnému táborovému ohni. Zanechal na své životní skautské stezce výraznou a nesmazatelnou stopu, po níž věrně kráčí jeho odchovanci.

Vstoupil do 6. skautského oddílu v Pardubicích v roce 1946.

První skautský tábor prožil v roce 1946 v Krkonoších jako člen 6. oddílu.

Další skautské tábory u Vrbatova Kostelce do roku 1948.

v roce 1968 založil a vedl 6. oddíl skautů v Pardubicích.

Po zrušení Junáka v roce 1970 vedl dál 6. oddíl ve skautském stylu.

Tábor 6. oddílu v roce 1980 v Jeseníkách rozehnal tajemník z okresního výboru KSČ, který tam přijel na kontrolu.

V době normalizace založil skautské sněmy 6. oddílu (1. v roce 1973) každoročně na místě 1. tábora v Adršpašsko-teplických skalách.

Po roce 1989 se zasadil o obnovení Junáka v Pardubicích.

V roce 1990 byl zvolen předsedou Okresní rady Junáka v Pardubicích.

V roce 1987 8 podílníků skautů ze 6. oddílu zakoupilo srub zvaný Krmelec.

V roce 1991 založil oldskautský klub 6. oddílu - 12 nejstarších skautů, kteří prošli Grizllyho výcvikem se pravidelně schází ve srubu zvaný Krmelec v Adršpašsko-teplických skalách.

Při prvním setkání členů oldskautského klubu ve srubu Krmelec vyjádřil Grizlly přání:

„Přejí si, ať se nám zde daří, ať zde prožijeme nové krásné chvíle a nikdy nedopustíme rozkol v našich řadách“. Tak se i stalo.

Za svou celoživotní činnost pro Junáka byl bratr Grizlly v roce 1996 jmenován doživotním členem v čestném Svojsíkově oddíle. Byl členem Východočeské družiny.

Odešel nám bratr - VELKÝ SKAUT.

Z historie pardubického skautingu
sestavil rádce Východočeské družiny Svojsíkova oddílu
Jírka Wasserbauer - Kim

Kruh nejstaších jej bude citelně postrádat.

Skauting na Zlínsku ztratil bratra

Ing. Jiřího Schneidera – Schadeho

(*30. 6. 1935 †19. 2. 2023)

Bratr Schneider patřil k obnovitelům Junáka ve Zlíně po „sametové“ revoluci (samo středisko však odvozuje svoji historii již od let 1945 – 1948, kdy používalo táborovou základnu na Hradisku a v Rajnochovicích – tam „vyrostli“ jeho členové a členky, kteří později středisko drželi v chodu.)
V roce 1968 obnovoval středisko dřívější vedoucí z poválečných let Tomáš

Holčík.

Jiří Schneider – Schade stanul ve vedení střediska v roce 1990, kdy skauti a skautky navazovali na činnost katolické mládeže dříve tajně sdružované u farnosti sv. Filipa a Jakuba ve Zlíně. V roce 1990 br. Schadem vedené středisko vybudovalo dvě táborové základny v Leděčku-Račném pro více než 200 táborníků.

Na br. Schneidera navazovali další vedoucí střediska Ludvík Holášek, Libor Galatík, Pavla Schneiderová a Leoš Hrdlička. Jako absolvent lesní školy působil br. Schade dále jako instruktor i pořadatel skautských kurzů a závodů. Spolu s bratry Jaromírem Hubáčkem a Janem Lamperem vypracoval br. Jiří Schneider almanach „75 let skautingu na Zlínsku“.

Kromě jiných ocenění byl doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle bratr Schneider vyznamenán v r. 2005. Ve Zlínské družině SO i v celém oddíle zůstane jeho místo už navždy uprázdněné.

Středisko Balvan Rudná ztratilo v nedožitých 93 letech

br. MUDr. Karla Kantora – Eddieho

(* 20. 5. 1930 †11. 3. 2023)

Skauting v Rudné, kam br. Karel Kantor od mládí patřil, byl velice aktivní již před II. světovou válkou. Po jejím skončení se skautské aktivity rychle obnovily a zastavily je až události po komunistickém puči v r. 1948.

Rok 1968 znamenal opět závan svobody a tím i znovu-obnovení skautské činnosti. V Rudné bylo 22. 4. 1968 opět ustaveno středisko s těmito činovníky: vedoucí

střediska MUDr. Karel Kantor, zástupce Václav Vyšín, tajemník Josef Chaloupka, hospodář Bohdan Poláček, správce inventáře Karel Čáslavský. V dubnu 1970 musel MUDr. K. Kantor na nátlak místní organizace KSČ, pod pohrůžkou rozpuštění střediska, odstoupit. Vzhledem k tomu musela být provedena reorganizace střediska. Jeho vedoucím se stal bratr Bohdan Poláček. Z činovníků zůstali J. Broženský, O. Vaňová a J. Vilímek. Na podzim 1970, po nuceném ukončení činnosti, přestoupili členové pod spolek Turistů v Rudné.

Po „sametové revoluci“ v roce 1992, jak dokládají historické záznamy, MUDr. Karel Kantor zastával v 7. středisku Rudná ve střediskové radě funkci zdravotníka.

Jako „skautský důchodce“ se br. Kantor nadále účastnil oldskautského života v rámci 7. střediska Balvan Rudná, vedeného opět br. Bohdanem Poláčkem.

Kromě různých ocenění byl br. Kantor v r. 2015 vyznamenán doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle. Zde zůstane mezi nejstaršími jeho místo již navždy prázdné.

V nedožitých 97 letech zemřel v Ledči n/S bratr

Stanislav Kovařík – Sonny

(*18. 7. 1926 †22. 3. 2023)

Bratr Stanislav začal skautovat v r. 1945 a od mládí byl „Foglarovcem“ (vždyť Foglarova Sluneční zátoka je nedaleko od jeho rodiště – Světlé nad Sázavou).

Byl pamětníkem zakládání prvních tamních Foglarových čtenářských klubů Mladého hlasatele, na něž po skončení druhé světové války navázaly první skautské oddíly.

V roce 2019 vzpomínal: „Velký zážitek bylo pro mne skládání slibu. Slibuji na svou čest, jak nejlépe dovedu, milovati svou vlast Republiku

československou a sloužit jí věrně v každé době...“ A kde slib skládal? V r. 1946 na táboře na Třebelickém mlýně na Želivce.

Více než 50 let se například účastnil výprav na vrch Melechov a pravidelně putoval se skauty na Orlovy, k památné Svojsíkově hájence mezi Lipnicí nad Sázavou a Humpolcem.

Kromě řady ocenění byl vyznamenán doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle v r. 2002.

Místní skauti i skautky budou s úctou vzpomínat na svého kronikáře; také v družině SO Vysočina i v celém Svojsíkově oddíle zůstane jeho místo už navždy uprázdněné.

Slova rozloučení z družiny SO Vysočina:

Milý bratře Sonny,

odešel jsi od nás do Věčných lovišť tam, kde vládne Spravedlnost. Do naší družiny Vysočina SO jsi přestoupil z Východočeské družiny v roce 2013, kdy tato vznikla. Velmi jsme si Tě vážili

pro Tvoji skautskou minulost a pro vše dobré, co jsi za tak dlouhou dobu vykonal ve výchově mládeže. Do našeho kolektivu jsi vnášel optimismus a dobrou náladu. Jak rádi jsme si s Tebou zazpívali skautské a národní písně. Vždy jsme uvítali Tvé názory a postřehy ze současnosti na skauting a společnost. S vděčností na Tebe budeme vždy vzpomínat.

    Za družinu SO Vysočina Jiří Janíček - Šerif

PŘED UZÁVĚRKOU

Br. Josef Kopecký – Bill, který br. Sonnyho uznává za svého skautského otce, má na svém profilu ve facebooku „tablo“ s fotografiemi, dokládajícími život oldskautů ve Světlé n. S., kde právě br. Stanislav Kovařík – Sonny prožil svůj bohatý skautský život. Vybíráme:

Velikou pozornost br. Sonny věnoval rovněž obrazové a fotografické výzdobě: Uvádíme jednu z památných fotografií z výpravy – patří do archiválií, které bratr Stanislav Kovařík - Sonny soustředil při své archivářské práci. Kromě toho byl také velikým sběratelem různých skautských památných odznaků, nášivek apod. Další strana přibližuje výsledek práce na kronice:

PRONIA
JUNÁKŮ
STŘEDISKA
LEDEČ n. S.

Na prahu Velikonoc ...

Velikonoční příběh se promítl do umění ve všech jeho žánrech.

Agnus Dei - Boží Beránek - Spasitel - je nejen zobrazován jako symbol, avšak především je věčným námětem meditace a zdrojem víry a naděje, poskytuje energii pro pravý způsob bytí a laskavé pozitivní konání.

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výřatků, odkazů apod. Žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!

Interní informace

Vladislav Jech
Jilovská 46
252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz